

גמ"ר (ירושלים) 20-03-5867 - מדינת ישראל נ' אביגדור מק'יס בא'

כו"ה:

גמ"ר (ירושלים) 20-03-5867 - מדינת ישראל נ' אביגדור מק'יס שלום ירושלים

גמ"ר (ירושלים) 20-03-5867

מדינת ישראל

במציאות פרקליטות מחוז ירושלים

נ ג ד

אביגדור מק'יס

ע"י באי כוח:

עו"ד יהונתן קיוויל ומתניאל בן שטרית

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[05.02.2025]

לפני כבוד השופט ארנון איתן

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע לאחר הליך של שמייעת ראיות בעבירה של גרם מוות ברשלנות, לפי סעיף 64 לקודמת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א. 1961.

2. על פי הנטען בחלק העובדתי שבכתב האישום, ביום 3.3.2019 בשעה 15:56 או בסמוך, נהג הנאשם ברכב מס' איווקן מר. 8222480, רכב הסעות ובו 20 מקומות ישיבה (להלן: "ההסעה").

3. במועד ובשעה האמורים, הסיע הנאשם ילדים, וביניהם את הילדה ט' (להלן: "המנוחה"), מבית הספר ז'בוטינסקי, כשהוא נהג בכיוון כליל בית שימוש מיכה. במהלך הנסעה, נהג הנאשם בתוך הישוב שודות מיכה בכביש דו טררי סלול אספלט ושולי עפר/קורכר (להלן: "הכביש").

4. באותו עת היה מג' אויר נאה, שעת יום והראות במקום הייתה טוביה.

5. במהלך הנסעה, עצר הנאשם בכביש בסמוך לבית מס' 12, בית מגוריה של המנוחה, והמנוחה ירדה מן ההסעה. הנאשם המשיך בכביש ולآخر מטרים הסתובב סיבוב פרסה על מנת להמשיך במסלולו.

6. בשלב זה, הבחינה המנוחה כי שכחה את המעל בהסעה, וסימנה לנאים שעוצר, והנאשם עשה כן. לאחר שהנאשם עצר, אחד הילדים בעיר העביר למנוחה את מעילה דרך חלון דלת ימין של ההסעה. אז החל הנאשם בנסעה בטרם וידא כי המנוחה התרחקה מההסעה, ודרכ את המנוחה באופן שאחד מגלאי הרכב פגע בראשה.

7. המנוחה פונתה בבית החולים כשהיא במצב קשה ולא יציב, כשהיא מחוסרת הכרה ומונשנת וסובלת מפגיעה ראש

קשה, וכן נגרמו לה שפוחט בבטן התחתונה ובירך ימין.

8. המנוחה נפטרה בבית החולים, כשעה לאחר הגעתה, כתוצאה מהפצעות שנגרמו לה בתאונת ראיות התביעה לעונש: רישום תעבורי.

ראיות ההגנה לעונש: עדותו של מר אלון אלמקייס, בנו של הנאשם שמסר, כי עבר בחיו אשפוזים רבים ולתקופות ארוכות, והוא מצוי כתם במסגרת צו אשפוז נוכח הידדרות במצבו הנפשי. הבן הוסיף, כי הוא מתגורר כתם בהוטט "בית התקווה" בכפר יונה, כאשר אביו מהוות מקור התמיכה המרכזית עבורו.

תמצית טיעוני הצדדים:

9. המאשימה צינה בטיעוניה לעונש, כי הנאשם פגע באופן הקשה ביוטר בערך ח"י האדם, במקרה זה בילדה בת 6 אשר הוא היה אמון על שלומתה וביטחונה. צוין, כי הנאשם כנegas רכב ציבורי הייתה חובת אחריות וזהירות מוגברת, ובמיוחד בעת שנסע בסביבת מגוריהם שאיננה בטוחה להולכי רגל, ודאי לא לילדה בת 6, ובנסיבות אלו יש לקבוע את רשלנותו כחמורה, אשר בהתאם לה יש לקבוע את המתחם החל מ-12 חודשים ועד 24 חודשים, זאת בהתאם לפסיקה אליה הפנתה בטיעוניה.

10. המאשימה הוסיףה, כי היא שקרה את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולא, בהם: מצבו הרפואי של הנאשם, ומצבם של ילדיו, וכן את הרקע בו צמח והיותו מדריך לנגמלים מסוימים. מאידך צינה, הנאשם ניהל הליך של שמיעת ראיות, לא נטל אחריות על האירוע, ולחובתו רישום תעבורי כולל 38 הרשעות קודמות לרבות הרשעות במסגרת קיימות פסילות רישון ושנות.

11. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שבין 12 חודשים ועד 24 חודשים, ואת עונשו של הנאשם ביחס לקבעו בתחום המתחם, כך שיוטלו עליו 12 חודשים מסר בפועל, לצד 10 שנות פסילה וענישה נלוית, לרבות פיצויים למשפחה המנוחה.

12. ב"כ הנאשם עוזד מתניאל בן שטרית הפנה בטיעונו לגלו של הנאשם, חלוף הזמן מעת התרחשות האירוע הטרגי, ומצבו הרפואי המורכב של הנאשם. צוין, כי הנאשם עבר השתלתCBD, ובבערו היה מכור לסמים. ביום, ומשר למשך 32 שנים הגיעו מיפויו בינם. ב"כ הנאשם הוסיף, שהה冤枉 חוווה גירושים קשים, והוא מצוי באבל אישי נוכח אובדן חייה של המנוחה. עוד צוין, כי מצבו המשפטי של הנאשם הוחמר בעקבות מצבם האישי של ילדיו, והוא מהוות מקור תמיכה בלבד עבורה.

13. ב"כ הנאשם ביקש שלא לזקוף את ניהול הנסיבות לחובת הנאשם. לדבריו, גם מצאי השטח בזירה, בהתאם לדוח הבדיקה, אינם מלמדים על אופן התרחשותה של התאונת. הוסיף, כי הנאשם הקים את כפר זוהרים בשיתוף ויעד שיקום שכונות, עובד כמדריך טיפול, מתנדב למען מקרים והקים שני מוסדות אשפוז בעיר בית שמש.

14. בהתייחס לרישום התעבורי נתען, כי מדובר ברישום ישן, שאינו חריג ביחס לנаг רכב ציבורי שלו ותק נהיגה ארוך של כ-45 שנים.

15. עוזד יהונתן קיויל, בא כוחו הנוסף של הנאשם התייחס בטיעונו לעובדה, שהנפטר לא הוזכר באירוע נהג מחליף או מלאוה, ולא היה מי שיקבל את הילדים בירידה מרכב ההסעות. על פיו, אחריותה הינה על אף ניהול הלהליין. צוין, כי חייו של הנאשם מאז אותו אירוע חיים, והוא חוווה משבר אישי ומשפחתי קשה. עוד צוין, כי מאז האירוע חלף פרק זמן משמעותי של כ-5 שנים. לדעת הסגנור שילובם של כל נתונים אלו, מティים את הcpf שלא להטיל על הנאשם עונש מסר שריצה מאחריו סORG וברית, אלא בדרך של עבודות שירות. לדבריו, המתחם התואם את המקרה הינו החל מ-6 חודשים ועד 18 חודשים, זאת בהתאם לפסיקה תומכת אותה הגיש. בנסיבות אלו, ביקש הסגנור להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות, לבחינת התאמתו לריצוי העונש בדרך זו.

דין:

16. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון העונש הראווי למי שגרם למוות של אדם ברשלנות שבנהיגה, הוא מסר לריצוי בפועל וכי קידושת החיים והצורך להילחם בתאונות הדרכים מחייבים ענישה חמירה ומרתיעה גם כאשר עסקין באנשים נורטטיביים שכן מן המפורסמות הוא, שלא אחת אנשים נורטטיביים מוצאים עצמם מעורבים בתאונות דרכיהם קטלניות. ראו: [ע"פ 14/1920 מדינת ישראל נ' אבירם \(26/04/15\)](#):

17. על פי הפסיקה המנחה, חריגה מן הכלל, תיעשה רק במקרים חריגים וווצאי דופן, בהן מדובר ברשלנות נמוכה וכאשר מתקיימות נסיבות אישיות יוצאות דופן, המצדיקות, חרף הכלל האמור, שלא לשלוח את הנאשם האינדיידואלי למסר אחורי סורג ובריח. ראו: [ע"פ 548/05 מאירה לוין נ' מדינת ישראל \(19/01/06\)](#).

18. כפי שציינתי בהכרעת הדיין, הנאשם נהג הסעות במקצועו, הסיע את המנוחה ילדה כבת 6 שנים ומחזה בעת האירוע לביתה. היישוב בו התגוררה וبيتها היו מוכרים לו, שכן הסיע בעבר את אחותה לפעוטון. מתיאورو בבית המשפט עלתה תמונה של סבב מגורים שאינה בטוחה להולכי רגל, ודאי לא לילדיה בגיל ש. מקום ישן ומוזנחת, נעדר תשויות מוסדרות, אשר אין בו מדרכות, ובחלק מהכבישים ישנים בורות וחצץ, כך שהחומר היה לנԱשם כי מחוץ לרכב, עליו לפקח על המנוחה באופן הדוק יותר, ולנקוט בפעולות סבירות, כדי להבטיח את שלומה.

19. אופן פעולתו מעת שהבחן במנוחה מצדיו השני של הכביש מסמנת לו לעצור, לאחר שכבר הורידה, מבטאת מידה של רשלנות חמורה. לאחר שההמעל נמסר בידייה של המנוחה, החל הנאשם בנסעה, תוך שהוא מתעלם מנסיבות הקרובות לרכב ההסעות. הנאשם יכול היה לצפות כי בנסיבות אלו, כאשר המנוחה בגילה הצער, נמצא עלי כביש משובש, בצד לרכב ההסעות, ובאי מדרוכה במקום, עלולה להיפגע. במצב דברים זה, ובHUDER מלאה, חלה עליו האחראיות לוודא כי המנוחה הגיעה לשטח בטוח, והוא מחוץ לטווח הסכנה, ועל כן אסור היה לו להתחילה בנסעה, טרם י�א כי הוא מבחין בה היטב, ודאי כשהיא נדרשת לחצות את הכביש חזרה לביתה המצוי מעברו השני של הכביש.

20. הנאשם יכול היה לנקל לנוקט באמצעות הרכב, ולא אחר, כך היה נשמר עמה קשר עין רצוף, עד אשר היא רצוף, או להנחותה לחצות את הכביש מקדמת הרכב, וכך ניתן למנוע את האירוע הטרגי, וכי היה לו ללוותה במבט חזקה את הכביש ושבה לשבייל הגישה של ביתה. אמצעים סבירים אלו לא ננקטו על ידו, והם שהובילו לקרות התאונה, מוותה של המנוחה.

21. בהתאם לפסיקה המנחה, המשיע ילדים נוטל עליו אחראיות משפטית, מוסרית ואנושית כבده וככבוד האחריות, כןיטה העונש לחומרה (ראו: [ע"פ 8/1911 איל מזרחי נ' מדינת ישראל \(20.11.11\)](#)). בהקשר לחומרה זיהירות מוגברת של נהג רכב הסעות ראו גם: [ת"פ 40262/04 מחוז תל-אביב מדינת ישראל נגד יוסף שלום \(24.12.2006\)](#).

"על הנוהga הזיהירה הצריכה לכל נהג ונוהג חייב נהג רכב ציבורי המשיע תלמידים להישמר היטב ולנהוג רכבו בדוקנות מיוחדת, שכן חי הילדים בידו. לא מדובר בתפקיד המליצה אלא בהויה עולם..."

22. במסגרת עפ"ג (מחוזי ב"ש) 8944-05-10 מרדכי מאלנקר נ' מדינת ישראל (15.7.2010), הורשע מערער בעבירה של גרם מוות ברשלנות, בהיותו נהג אוטובוס ילדים הוריד ילד בתחנה ולא ידיא הין הילד, וכשהמשיך במסיעתו דرس אותו למוות. באותו מקרה נקבעה רשלנות גבוהה וחמורה, וכי אחוריותו של נהג הסעודת היא אחוריות מוגברת והיא מחיבת ידיעה ברורה הין הילדים שההוריד מההסעה לפני ימישר בדרכו. עוד נקבע, כי חובות זהירות של הנהג כלפי הנוסעים ובמיוחד כאשר מדובר בהסעת ילדים, אין מסתיימות עם עזיבותם של הילדים את האוטובוס, הן ממשיכות להתקיים עד אשר נסיע האוטובוס עוזבים את הסביבה בה האוטובוס מסכן אותם או עלול לסכן אותם. מה עוד, שלאור העובדה כי אין מלאוה באוטובוס, הרי שנטל האחוריות על הילדים בהסעה רובץ במלואו על כתפי הנאשם ומתקיים היה לדאג שילדים אלה יחצו את הכביש בבטחה. בהקשר זה נקבע גם, כי רמת הרשלנות מהוות נתון חשוב באשר לאופן ומשך ריצוי המאסר, וכן ציון:

"....חובתו של נהג אוטובוס, המשיע ילדים והאחראי לביטחונם ובטיחותם, לוודאי, באופן פוזיטיבי, אףה נמצא הילדים אותם הוריד מהרכב. אחוריותו אינה מסתיימת עם ירידתם של הילדים מהאוטובוס, שכן הוא אמר להבאים בבטחה לבתיהם, או, לפחות היפות, לוודאי שלא "פגעו מהאוטובוס, שעזה אך הורידם בתחנה. لكن, המערער היה אמר לדעת, כאמור - פוזטיבית, אףה הילדים שההוריד מהאוטובוס לפני שהמשיך בנסיעתו וזאת מתוך מושג, שילדים, ככלים, עשויים לקפוץ לככיש או "סתם" לפול, ובכך עלולים להיפגע מרכיב ההסעות. המערער, למשל ראה את הילדים דרך המראות, לא היה רשאי לצאת מתוך הנחה שהם בסדר, או שהם פנו לחלקו האחורי של האוטובוס, אלא דווקא במצב זה, היה אמר לו שלא להמשיך בנסיעתו, עד שיראה בביטחון הין הם. אם היה צריך לדודת מהרכב לצורך כך, או היה אמר לשולח את חברו שהיה עמו ברכבת לצורך כך - אין נפקא מינה, בלבד, שלא היה ממשיך בנסיעתו עד שהיא מברר הין הילדים "שנעלו" לו משדי הראייה".

23. בהקשר למدينة הענישה הנוגגת ראו לדוגמה: גמ"ר 19-10-186-1 מדינת ישראל נגד מועצת קרעין (4.12.2022), רע"פ 3981/23 אaga כרים איזמוד נגד מדינת ישראל (31.5.2023), רע"פ 5757/22 דניאל כמיסה נגד מדינת ישראל (1.9.2022), גמ"ר (ת"א) 1291-07-12 מדינת ישראל נ' בן זאב, (14.7.2014), עפ"ג 16-16-20491 סקיק נ' מדינת ישראל, (1.2.17), רע"פ 3575/19 תבור נ' מדינת ישראל (30.06.19)).

24. סבירני, כי בנסיבות המקירה דין יש לקבוע כי רמת הרשלנות הינה ברף בין-גבוה, ובהתאם לקבוע את מתחם העונש הולם בהתאם למدينة הענישה הנוגגת, החל ממאסר למשך 9 חודשים ועד 24 חודשים, לצד פסילה שבין שנים ועד 10 שנים, לצד עונשה נלוות, לרבות פיזי למשפחה המנוחה, אשר מהוות פיזי סמלי בלבד, ואינו בא מקום הפיזי הביטוחי. בהקשר זה ראוי להוסיף, כי מידת הרשלנות שבמעשה, כפי שקבעתי, ובהתאם לפסיקה המנוחה, אינה מאפשרת להורות על ביצוע העונש במקירה זה בדרך של עבודות שירות. (ראו: סעיף 17 לעיל, ואף בשם לב לפסיקה שהוגשה מטעם ההגנה).

25. בבחינת העונש המתאים לנאים בטור המתחם, הבאתិ במסגרת שיקולי את הנسبות הבאות: הנאים כבן 64 גrown ואב לשלושה ילדים בטוחה הגילאים 25-33. עוד שקלתי, את הרקע המורכב בו צמח הנאים כמפורט בתסaurus המבחן (עמוד 1 פסקה 2 עמוד 2 פסקאות 1 ו-2). מצבו הרפואי של הנאים בהיותו נכה על רקע השתלת כבד שעבר בשנת 2013 וכן התהיליך הטיפולי המוצלח שעבר מגילה מסוימים.

26. נתתי דעתתי לנסיבות המשפחות של הנאים, לעדות הבן בפניי וכן המסתמכים שהוגשו עבוני (סומנו נ/9), מצבה של הבת כמפורט בתסaurus המבחן וכן במסמכים שהוגשו בעבוני (סומנו ג/8), לכך שהבת מתגוררת עם הנאים בביתו, יחד עם בנה ומתקיימת מהבטחת הכנסתה עקב מצבה הרפואי, ולכך שהן הבת והן נתמכים על ידי הנאים כלכלית ורגשית.

27. הנאים נעדר רישום פלילי, ولو וותק נהייה ארוך משנת 1978. לצד זאת, לחובתו רישום תעבורתי הכלול 38 הרשעות קודמות. עיוון במרשם מלמד כי מרביתן מסווג ב.מ, האחרון שבהן משנת 2022, כאשר קיימות גם הרשעות אשר כללן עונשי פסילה, אם כי אלו ישנות.

28. במסגרת תסקירות המבחן צוין, כי הנאשם נטל אחריות על המעשים. הנאשם מסר כי כבר באותם רגעים, בעת שניגש לחלקיו האחורי של הרכב הבין את גודל הטרגדיה. הנאשם הביע צער וחרטה על קרות האירוע, ולקר נחשפי בכל מהלך הדינומים שהתקיימו, ובעיקר בדיון האחרון בעת שפנה להוריה של המנוחה בהבעת צער וכאב גדול. הנאשם מסר, כי מאז אותו יום, הוא שרווי בתחושה קשה של הלקאה עצמית ורגשות אשמה.
29. להתרשומות שרנות המבחן, הנאשם מתנהל באופן תקין ושומר חוק, והוא בעל מערכת ערכיהם תקינה, אשר עבירה זו הינה חריגה להתנהלותו. הנאשם הביע אמפתיה עמוקה למשמעותה של המנוחה.
30. במסגרת שיקוליו, ציין שרנות המבחן את היהת הנאשם נעדר רישום פלילי, נסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי, והיותו בוגר הליך טיפול בתחום התמכריות מזה של שולשים שנה. שרנות המבחן ממליץ כי נתונים אלו יילכו בחשבון בעת גירוש הדין. לכל אלו יש להוסיף גם את חלוף הזמן מעט ביצועה של העבירה.
31. הבאתו במסגרת שיקולו את דבריהם ותחושתייהם של הורי המנוחה, אשר ליוו בנסיבותם את ההליך המשפטי לכל אורכו.
32. באיזו בין שיקולים אלו, אני קובע את עונשו של הנאשם בתחום העונש ההולם, ומטיל עליו את העונשים הבאים:
- א. מאסר למשך 9 חודשים. הנאשם יתיצב לריצוי עונש המאסר ביום 16.3.2025 בבית המעצר "ניצן" עד השעה 10:00 כשבשוטו תעודה זהות.
- ב. פסילה מלקבול או מלאחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים. הנאשם יפקיד בנסיבות בית המשפט את רישיונו עד ליום 1.5.2025.
- ג. פסילה מלקבול או מלאחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ד. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור את העבירה בה הורשע או עבירה בנגדו לסעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעונייה נהיגה בפסילת רישיון.
- ה. תשלום פיצוי בסך 20,000 ₪ אשר ישולם למשפחה המנוחה ב-10 תשלוםmons חדשים ושווים החל מיום 1.5.2025. החוב מועבר למרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- נתן יהה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות עבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באמצעות מהדריכים הבאים:
- בריטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, או www.eca.gov.il
モוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון ***-*
בזמן כל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
المذكرة ترسل العنك العنك גזר הדין לשירות المבחן وشب"ס.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
נתן היום, ז' שבט תשפ"ה, 05 פברואר 2025, במעמד הנוכחים